

Orjinal Araştırma Makalesi/ Original Paper

Erzincan Bölgesinde Çocuk Hastalarda Süpernumerer Dişlerin Yaygınlığının ve Özelliklerinin Araştırılması

Investigation of Prevalence and Characteristics of Supernumerary Teeth in Pediatric Patients in Erzincan Region

Serhat KARACA¹, Belen ŞİRİNOĞLU ÇAPAN^{2*}

¹ Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D., Erzincan, TÜRKİYE.

² Biruni Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D., İstanbul, TÜRKİYE.

* Sorumlu yazar: Belen ŞİRİNOĞLU ÇAPAN; E-mail: bcapan@biruni.edu.tr

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye'nin doğusunda Erzincan bölgesinde pedodonti kliniğine başvuran çocuk hastalarda süpernumerer dişlerin prevalansını ve özelliklerini belirlemek, neden oldukları komplikasyonları araştırmak ve güncel literatürler ile kıyaslama yapmaktır.

Materyal ve Metot: Bu retrospektif çalışmada Ocak 2019-Ocak 2020 tarihleri arasında Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran 4-14 yaş arası 3825 çocuk hastanın klinik ve radyografik verileri incelendi. Süpernumerer dişleri olan her hasta için demografik veriler (yaş, cinsiyet), süpernumerer diş sayısı, sürme durumu, morfoloji, pozisyon, buldukları dişlenme dönemleri ve süpernumerer dişlerle ilişkili komplikasyonlar kaydedildi. Verilerin istatistiksel analizinde, ortalama±standart sapma, yüzde dağılımları ve Ki-kare testi kullanıldı. Anlamlılık p<0.05 düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Çalışma sonucunda 51 hastada (%1,34) toplam 64 adet süpernumerer diş tespit edildi. Süpernumerer dişler 1.8:1 erkek kadın oranı ile erkeklerde daha fazla görüldü (p <.001). Süpernumerer diş sayısı 39 vakada 1, 11 vakada 2 ve sadece 1 vakada 3 idi. Tespit edilen 64 süpernumerer dişin 40 tanesi karışık dişlenme döneminde, 21 tanesi daimi dişlenme döneminde ve 3 tanesi ise süt dişlenme döneminde bulunduğu gözlemlendi. Çoğu süpernumerer dişin maksillada bulunduğu tespit edilirken morfolojik olarak konik şekilli süpernumerer dişlerin en sık rastlanan grup olduğu görüldü. Süpernumerer dişlerin %78,1'i dikey pozisyonda iken %11'inin yatay pozisyonda olduğu gözlemlendi. İncelenen vakalarda süpernumerer dişlerin %46,9'u asemptomatik iken en sık neden oldukları komplikasyon ise %35,9 oranla daimi dişlerin sürmelerini engellemeleriydi.

Sonuç: Süpernumerer dişler erkeklerde ve maksillada daha sık görülmekte; gelişmekte olan dental oklüzyona zarar verebilecek birçok komplikasyona neden olabilmektedirler. Süpernumerer dişler hakkında elde edilen bu bilgiler, çocuk diş hekimlerine erken tanı ve müdahale konusunda yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Süpernumerer diş, Meziyodens, Distomolar, Retrospektif çalışma, Panoramik radyografi.

ABSTRACT

Objective: The aim of this study was to determine the prevalence, characteristics and complications of supernumerary teeth in pediatric patients in Erzincan, Turkey.

Material and Method: In this retrospective study, clinical and radiographic data of 3825 pediatric patients aged 4-14 years who applied to Erzincan Binali Yıldırım University Faculty of Dentistry between January 2019 and January 2020 were examined. For each patient with supernumerary teeth, demographic data (age, gender), the number of supernumerary teeth, the state of eruption, morphology, position, the period of their dentition, and complications associated with supernumerary teeth were recorded. Data were analyzed using mean±standard deviation, percentage distributions and Chi-square test. Significance was evaluated at the p<0.05 level.

Results: As a result of this study, a total of 64 supernumerary teeth were detected in 51 patients (1.34%). Supernumerary teeth were more common in males than females with a ratio of 1.8:1 (p<.001). The number of supernumerary teeth was one in 39 cases and it was observed that 40 of the 64 supernumerary teeth detected in the mixed dentition. While most supernumerary teeth were found in the maxilla, morphologically conical shaped supernumerary teeth were found to be the most common group. 78.1% of supernumerary teeth were in vertical position. While 46.9% of the supernumerary teeth were asymptomatic, the most common complication they caused was that preventing the eruption of permanent teeth (35.9%).

Conclusion: Supernumerary teeth are more common in males and in maxilla; they can cause many complications that can damage the developing dental occlusion. This information about supernumerary teeth can help pediatric dentists with early diagnosis and intervention.

Keywords: Supernumerary teeth, Mesiodens, Distomolar, Retrospective study, Panoramic radiography.

Atf Yapmak İçin: Karaca S, Şirinoğlu Çapan B. Erzincan bölgesinde çocuk hastalarda süpernumerer dişlerin yaygınlığının ve özelliklerinin araştırılması. *Van Sag Bil Derg* 2022, 15, (1) 29-36. <https://doi.org/10.52976/vansaglik.958401>.

Geliş Zamanı: 27/06/2021

Kabul Zamanı: 01/11/2021

Basılama Zamanı: 30/04/2022

GİRİŞ

Diş hekimleri, rutin oral ve radyografik muayenelerde genellikle dişlerin gelişim anomalileri ile karşı karşıya kalabilmektedirler (Afify ve Zawawi, 2012). Süpernümerer dişlerin varlığı, süt ve erken karışık dişlenme dönemlerini etkileyen, hastalarda yaygın olarak bildirilen önemli anomalilerden biridir. Bu tip dişler, bazen oral kavitede veya rastlantısal olarak bir röntgen filminde görülebildiği gibi sürememiş bir kalıcı dişin nedeni de olabilirler (Alaejos ve ark., 2000).

Süpernümerer dişler, normal diş formülüne (20 adet süt dişlerinde ve 32 adet kalıcı dişlerde) göre fazla sayıda dişin varlığı olarak tanımlanır (Leco Berrocal ve ark., 2007). Bu anomalinin rapor edilen prevalansı kalıcı dişlerde % 0,1 ile % 3,8 arasında değişmekte olup, süt dişlerinde % 0,3 ile % 0,6 arasında değişmektedir (Díaz ve ark., 2009). Süpernümerer dişlere erkeklerde kadınlardan daha sık rastlanılmaktadır (Salcido-García ve ark., 2004).

Süpernümerer dişlerin kesin etiyolojisi bilinmemekle birlikte, varlıklarını açıklamak için çeşitli teoriler varsayılmaktadır. Bunlar arasından dişleri daha fazla olan antropoidlerde bir gerileme, otonom resesif kalıtım veya x kromozomu ile bağlantılı olan filogenetik teori, lokal bir travma sonucu anormal bir doku reaksiyonu, çevresel faktörler, diş germinin fazla bölünmesi ve diş laminasının hiperaktivitesi teorisi en çok kabul edilen teorileridir (Rao ve Chidzonga, 2001).

En sık yerleşim yerleri, tüm süpernümerer dişlerin % 80'inin bulunduğu maksilla ön bölge (meziyodensler)'dir. Daha nadiren, üst çene distomolar bölgede, alt ve üst çene premolar bölgesinde, alt çenede distomolar bölgede ve alt çenede kesici dişler bölgesinde de görülebilmektedir (Leco Berrocal ve ark., 2007). Klinik olarak, süpernümerer dişler, daimi dişlerin gömük kalması veya sürmelerinin gecikmesi, ektojik diş sürmeleri, dişlerin yer değiştirmeleri, foliküler kistler ve cerrahi veya ortodontik müdahale

gerektiren diğer değişiklikler gibi farklı lokal bozukluklara neden olabilir (Zilberman ve ark., 1992; De Oliveira ve ark., 2008).

Diş anomalileri ile ilgili yapılan çalışmalar, çeşitli popülasyonlarda süpernümerer dişlerin prevalans sonuçları arasında önemli farklılıklar olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çalışmanın amacı Türkiye'nin doğusunda Erzincan bölgesinde pedodonti kliniğine başvuran çocuk hastalarda süpernümerer dişlerin prevalansını ve özelliklerini belirlemek, neden oldukları komplikasyonları araştırmak ve güncel literatürler ile kıyaslama yapmaktır.

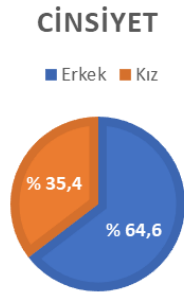
MATERYAL ve METOT

Bu araştırmada 2019 Ocak -2020 Ocak tarihleri arasında Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine (Erzincan, Türkiye) başvuran 4 ila 14 yaşları arasında 3825 hastanın (2162 erkek ve 1663 kadın) panoramik radyografileri kullanılarak retrospektif bir çalışma yapıldı. Bu çalışmada Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan 22/07/2020 tarih ve 33216249-50.01.02-E.25458 sayısı ile etik kurul onayı alındı ve Helsinki bildirgesinden gelen yönergeler takip edildi. Çalışma için gerekli örneklem büyüklüğü Erzincan bölgesindeki 4-14 yaş grubu birey sayısı üzerinden (33972) hesaplandı ve minimum örneklem büyüklüğü 380 olarak belirlendi. Çalışmada incelenen hastaların ebeveynlerinden bilgilendirilmiş onam formları alındı. Diş büyümesini etkilemiş olabilecek hastalıklar, travma veya diş kırığı olan hastalar; veya yarı dudak / damak gibi konjenital anomalileri ve kalıtsal hastalıkları ya da sendromları olan hastalar (ör: Down sendromu veya kleidokraniyal disostoz) çalışmaya dahil edilmedi. Süpernümerer dişleri olan her hasta için, süpernümerer dişin demografik değişkenleri (yaş ve cinsiyet), sayısı, bulunduğu yeri, sürme durumu, anatomik pozisyonu, neden oldukları komplikasyonlar ve morfolojisi kaydedildi. Toplanan veriler IBM SPSS Statistics for Windows, Version 22.0 (IBM Corp. Released 2013. IBM SPSS Statistics for Windows, Version 22.0. Armonk, NY: IBM Corp.) yazılım programı kullanılarak istatistiksel olarak

analiz edildi. Yaş, ortalamalar ve standart sapma olarak özetlendi ve diğer tüm değişkenler frekans ve yüzde olarak hesaplandı. Anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Cinsiyet ile süpernumerer diş görülme sıklığı arasındaki ilişki Ki-kare testi ile karşılaştırıldı ($p < 0.05$).

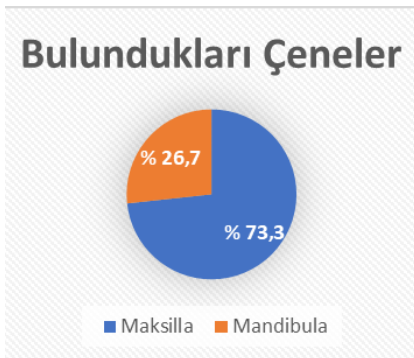
BULGULAR

Belirtilen süre zarfında 3825 Türk vaka (2162 erkek, 1663 kadın) incelendi. Bunlardan 33'ü erkek ve 18'i kadın (1.8: 1 erkek kadın oranına sahip) toplam 51 vakada (% 1.34) süpernumerer diş varlığı saptandı ($p < .001$) (Şekil 1).

Şekil 1. Süpernumerer dişlerin cinsiyete göre dağılımı.

Tablo 1'de süpernumerer dişlerin özellikleri gösterilmiştir. Olguların %76,4'ünde ($n = 39$) bir süpernumerer diş, % 21,6'sında ($n = 11$) iki süpernumerer diş, % 2'sinde ($n=1$) üç adet süpernumerer diş gözlemlendi. Bu çalışmada toplam 64 adet süpernumerer diş gözlemlendi; bunların %73,3'ü ($n = 47$) üst çenede bulunurken, % 26,7'si ($n = 17$) alt çenede tespit edildi (Şekil 2).

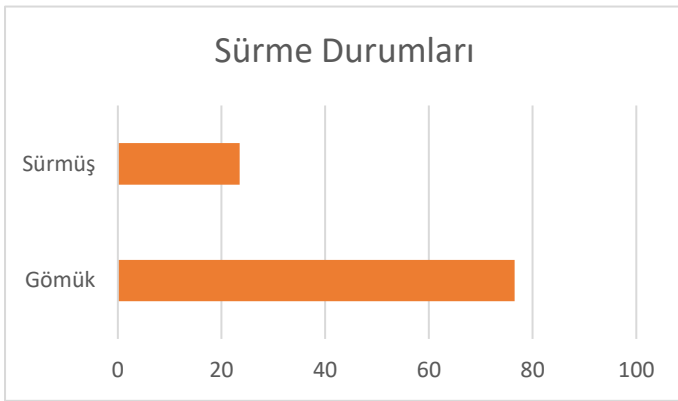

Şekil 2. Süpernumerer dişlerin buldukları çenelere göre dağılımı

Tablo 1. Süpernumerer dişlerin özellikleri

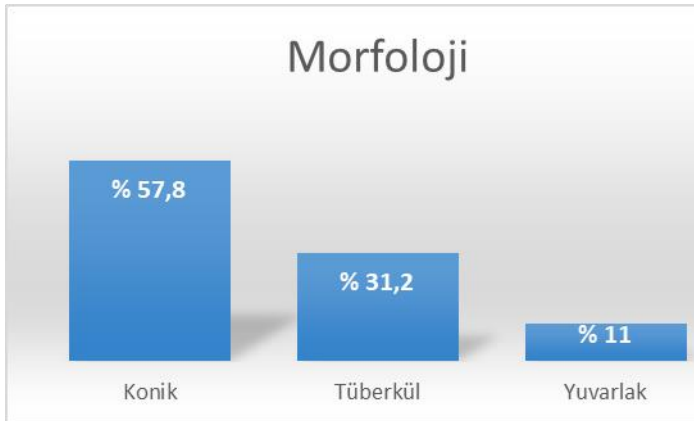
Süpernumerer Diş Özellikleri	Sayı	%
Toplam Sayı	64	100
Cinsiyet		
Erkek	33	64,6
Kız	18	35,4
Tip		
Meziyodens	20	31,2
Distomolar	13	20,4
Premolar	12	18,7
Lateral	11	17,2
Kanin	8	12,5
Sayı		
Bir Diş	39	76,4
İki Diş	11	21,6
Üç Diş	1	2
Lokasyon		
Maksilla	47	73,3
Mandibula	17	26,7
Sürme Durumu		
Gömük	49	76,5
Sürmüş	15	23,5
Vertikal	50	78,1
Pozisyon		
Horizontal	7	11
Meziyoangular	6	9,3
Ters	1	1,6
Konik	37	57,8
Morfoloji		
Tüberkül	20	31,2
Yuvarlak	7	11
Karışık Dentisyon	40	62,5
Dentisyon		
Daimi Dentisyon	21	32,8
Süt Dentisyon	3	4,7
Aseptomatik	30	46,9
Komplikasyon		
Sürmeyi Engelleyen	23	35,9
Çarpıklık	8	12,5
Odontojenik Kist	3	4,7

En sık bulunan süpernumerer dişler meziyodensler (% 31,2) iken, ardından bunu distomolar (% 20,4), premolar (% 18,7), lateral (% 17,2) ve köpek dişleri (% 12,5) izledi. Tespit edilen süpernumerer dişler sürme durumlarına göre incelendiğinde % 76,5'i ($n=49$) kemik içi gömülü durumdayken, % 23,5'i ($n=15$) ise sürmüş olarak gözlemlendi (Şekil 3).

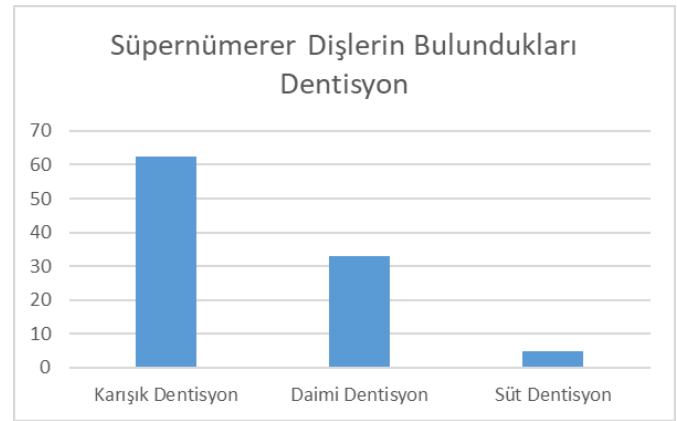
Şekil 3. Süpernumerer dişlerin sürme durumlarına göre dağılımı.

İncelenen süpernumerer dişlerin % 78,1'i (n=50) vertikal pozisyonda iken, % 11'i (n=7) horizontal, %9,3'ü (n=6) meziyoangular, % 1,6'sı (n=1) ise ters pozisyonda gözlemlendi. En sık gözlemlenen süpernumerer dişler % 57,8 (n=37) görülme sıklığı ile konik şeklinde olanlar iken, tüberkül şeklinde olanlar % 31,2 (n=20), yuvarlak şekilde olanlar ise % 11 (n=7) oranında tespit edilmiştir (Şekil 4).

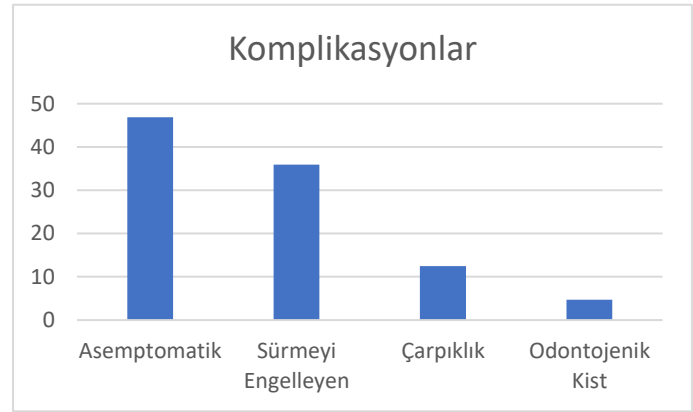
Şekil 4. Süpernumerer dişlerin morfolojilerine göre dağılımı.

Tespit edilen 64 adet süpernumerer dişin % 62,5'i (n=40) karışık dişlenme döneminde, % 32,8'i (n=21) daimi dişlenme döneminde, % 4,7'si (n=3) ise süt dişlenme döneminde gözlemlenmiştir (Şekil 5).

Şekil 5. Süpernumerer dişlerin buldukları dentisyona göre dağılımı.

Bu çalışmada süpernumerer dişlerin neden oldukları komplikasyonlara bakıldığında % 46,9'u (n=30) asemptomatik iken, % 35,9'u (n=23) ise daimi dişin sürmesini engellemiştir. Toplamda 64 süpernumerer dişin % 12,5'i (n=8) dişlerde çarpıklığa neden olurken, % 4,7'si (n=3) ise odontojenik kistlere neden olmaktadır (Şekil 6).

Şekil 6. Süpernumerer dişlerin neden oldukları komplikasyonlara göre dağılımı

TARTIŞMA

Süpernumerer dişler çocuk hastalarda karşılaşılan nadir gelişimsel anomalilerdir. Bu çalışmaya süt, karışık ve daimi dişlenme döneminde olan 4-14 yaş arası 3825 çocuk hasta dahil edilmiştir. Yapılan çalışmalarda, süpernumerer dişlerin hem erkeklerde hem de kadınlarda bulunduğu, ayrıca çeşitli popülasyonlarda süpernumerer diş prevalanslarının % 0,04 ila 2,4 olduğu bildirilmiştir (Afify ve Zawawi,

2012; Arıkan ve ark., 2013; Shokri ve ark., 2014; Burhan ve ark., 2015; Vani ve ark., 2016; Laganà ve ark., 2017). Çalışmamızda, süpernumerer dişlerin prevalansı daha önce yapılan araştırmalarla uyumlu olarak % 1,34 oranında tespit edilmiştir. Çalışmamızda erkeklerde kadınlardan daha sık süpernumerer diş gözlenmiştir. Bu bulgu erkeklerin kadınlardan yaklaşık iki kat daha fazla etkilendiğini bildirilen verilerle uyumludur (Scheiner ve Sampson, 1997; Bäckman ve Wahlin, 2001; Ata-Ali ve ark., 2014; Laganà ve ark., 2017; Zakirulla ve ark., 2019; El-halafawey ve ark., 2021).

Literatürdeki çalışmalarla (Salcido-García ve ark., 2004; Celikoglu ve ark., 2010; Arıkan ve ark., 2013; Burhan ve ark., 2015) uyumlu olarak, bu çalışma maksillada (%73,3), mandibuladan daha fazla sayıda süpernumerer diş bulmuştur. Bu bulgu, Lagana ve ark. (2017)'in süpernumerer dişlerin % 78,2'sinin maksiller arkta olduğunu gözlemledikleri çalışmanın sonucuna oldukça yakındır. Ayrıca, süpernumerer dişlerin yaklaşık %90 oranda maksillada bulunduğunu bildiren diğer yazarlarla (Rajab ve Hamdan, 2002; Gupta ve Kumar, 2017; Kasimoglu ve ark., 2020) da aynı fikirdedir.

Çalışmamızda süpernumerer dişleri olan 51 kişiden % 76,4'ünde tek bir süpernumerer diş saptanırken, daha az sayıda olguda iki ve üç süpernumerer diş gözlemlenmiştir. Bulgularımız, süpernumerasyonlu hastaların % 78,3'ünde bir, % 21,6'sında iki ve % 2,9'unda üç veya daha fazla süpernumerer diş bulunduğunu bildiren diğer yazarlarla uyumludur (Yassin, 2016). Bu sonuçlar Rajab ve Hamdan (2002)'in ve Zakirulla ve ark.'ın (2019) bulgularına da benzerlik göstermektedir. Buna karşın bazı araştırmacılar ise inceledikleri popülasyonlarda ikiden fazla süpernumerer diş görülen vaka olmadığını bildirmişlerdir (Gupta ve Kumar, 2017; Arandi ve ark., 2020).

Bu çalışmada sürme durumu değerlendirilirken, süpernumerer dişlerin büyük çoğunluğunun sürmemiş olduğunu tespit edilmiştir. Sonuçlarımız, litera-

türdeki diğer çalışmaların bildirdikleri gömük pozisyondaki süpernumerer dişlerin prevalansları ile uyumludur (Asaumi ve ark., 2004; De Oliveira Gomes ve ark., 2008; Celikoglu ve ark., 2010; Burhan ve ark., 2015). Daha önce gerçekleştirilen çalışmalarda araştırmacılar buldukları süpernumerer dişlerin % 73,7'sinin süremediğini bildirmişlerdir (Singh ve ark., 2014). Yapılan çalışmalarda süpernumerer dişlerin en fazla vertikal pozisyonda ve konik şekilde buldukları gösterilmiştir (Fernandez Montenegro ve ark., 2006; Liu ve ark., 2007; Celikoglu ve ark., 2010; Arandi ve ark., 2020). Gerçekleştirilen bu çalışmada ise, literatürdeki çalışmalara benzer şekilde süpernumerer dişlerin en fazla vertikal konumda oldukları tespit edilmiştir.

En sık bulunan süpernumerer dişlerin meziyodensler olduğu bildirilmiştir (Fernandez Montenegro ve ark., 2006; Ferrés-Padró ve ark., 2009; El-halafawey ve ark., 2021). Bazı yazarlar (Menardía-Pejuan ve ark., 2000; Fernandez Montenegro ve ark., 2006; Arandi ve ark., 2020) meziyodensleri distomolar dişlerin takip edebileceğini düşünmektedir, ancak diğer araştırmacılar (Leco Berrocal ve ark., 2007; Vani ve ark., 2016) meziyodensleri lateral dişlerin takip ettiğini bildirmiştir. Bu çalışmanın Türk popülasyonundaki sonuçları, en sık bulunan süpernumerer dişlerin meziyodensler, ardından sırasıyla distomolarlar, premolar dişler, lateral dişler ve köpek dişleri olduğunu göstermiştir.

Birçok çalışmada (Fernandez Montenegro ve ark., 2006; Esenlik ve ark., 2009; Singh ve ark., 2014; Kasimoglu ve ark., 2020), süpernumerer dişlerin şeklinin kalıcı dişlerde konik olarak tespit edildiği görülmektedir. Bu çalışmada da, en sık gözlemlenen diş şekli konik iken; bunu sırasıyla tüberkül ve yuvarlak şekilli süpernumerer dişler takip etmiştir. Sonuçlarımızla uyumlu olarak Gupta ve Kumar (2017) da, çalışmalarında en sık görülen diş şeklinin konik olduğunu, bunu tüberkül şeklinin izlediğini bildirmiştir. Çalışmamızda daha önce yapılmış bir araştırma ile uyumlu olarak, tespit edilen süpernumerer dişlerin büyük çoğunluğu karışık dişlenme döneminde, çok azı ise süt dişlenme döneminde gözlemlenmiştir

(Burhan ve ark., 2015). Literatürdeki bazı çalışmalar bu bulgumuzu desteklerken (Zakirulla ve ark., 2019; Kasimoglu ve ark., 2020); bir başka çalışma ise sonuçlarımızdan farklı olarak süt dentisyonda, daimi dentisyona eş sayıda süpernumerer diş saptamıştır (Syriac ve ark., 2017). Ancak bu çalışmaların hepsi süpernumerer dişlerin en sık karışık dişlenme döneminde görüldüğünü bildirmiştir.

Bu çalışmanın sonuçlarına göre, süpernumerer dişlerin en sık neden olduğu komplikasyon daimi dişlerin sürmesini engellemeleridir. İncelenen olgularda süpernumerer dişlerin daimi dişlerde çarpıklık ve odontojenik kist oluşumu gibi komplikasyonlara da neden olduğu tespit edilmesine rağmen, bu olgularda genellikle asemptomatik oldukları gözlemlenmiştir. Daha önce yapılan çalışmalar incelendiğinde, süpernumerer dişlerin en sık neden oldukları komplikasyonun bu çalışma ile uyumlu olarak daimi dişlerin sürmelerini engellemeleri olduğu tespit edilmiştir (Garvey ve ark., 1999; Rajab ve Hamdan, 2002; Brook ve ark., 2009; Kasimoglu ve ark., 2020). Süpernumerer dişlerin tedavisi sebep oldukları komplikasyonlara bağlıdır. Bu nedenle tedavilerinin yönetimi kapsamlı bir planlama içerisinde olmalı ve tek başına düşünülmemelidir. Genellikle, herhangi bir komplikasyon tespit edilirse süpernumerer dişlerin çekimi gerçekleştirilir. Ancak, süpernumerer dişlerin herhangi bir estetik veya oklüzal rahatsızlığa neden olmadığı ve bir komplikasyonla ilişkilendirilmediği durumlarda, gözlem altında tutmak ve takip etmenin en iyi prensip olduğu düşünülmektedir (Bäckman ve Wahlin, 2001).

Farklı popülasyonlardaki süpernumerer dişler için bildirilen prevalans değerleri ve özelliklerindeki değişiklikler, belki de etnik farklılıklar, yerel çevresel ve diyet faktörleri nedeniyle olabilir. Ayrıca, örneklem kriterleri, teşhis araçları ve yaş grupları bildirilen varyasyonlara katkıda bulunabilir.

Her ne kadar bu çalışma Türk halkını bir bütün olarak temsil etmese de, sonuçlar birinci basamak sağlık çalışanları için yararlı olup, incelenen hastalar Türki-

ye'nin bu bölgesinde diş hekimliği fakültesi hastanesine başvuran çocuk hastalarının çeşitliliğini temsil etmektedir. Bu çalışma ile süpernumerer dişler hakkında elde edilen bilgiler, çocuk diş hekimliği açısından süpernumerer dişlerin erken tanı, müdahale ve neden olabilecekleri birçok olası komplikasyonu önlemede faydalı olabilecektir.

Sonuç olarak, Türkiyenin bu coğrafi bölgesinde incelenen çocuk hastalarda süpernumerer dişlerin prevalansı ve sahip oldukları özellikler bir takım farklılıklar göstermekle beraber genel hatlarıyla literatürle uyumludur. Bu tip dişlerin büyük bir kısmı gömülü pozisyonda olduğundan rutin oral muayeneler sırasında teşhis edilemeyebilir, ancak herhangi bir komplikasyona neden olduklarında veya radyografik incelemeler sırasında tespit edilebilmektedirler. Süpernumerer dişlerin teşhisinin gecikmesi, çocuk hastalar için daha kapsamlı tedaviler gerektireceğinden erken tanı ve tedavi ile neden olabilecekleri komplikasyonların önlenmesi açısından önemlidir.

Çıkar Çatışması

Yazarlar çıkar çatışması olmadığını beyan eder.

Finansal Destek

Yazarlar bu çalışma için finansal destek almadıklarını belirtmişlerdir.

KAYNAKLAR

- Afify AR, Zawawi KH. (2012). The prevalence of dental anomalies in the western region of Saudi Arabia. *ISRN Dentistry*, 2012, 837270.
- Alaejos C, Contreras MA, Buenechea R, Berini L, Gay C. (2000). Mesiodens: a retrospective study of 44 patients. *Medicina Oral*, 5, 81-88.
- Arandi NZ, Abu-Ali A, Mustafa S. (2020). Supernumerary teeth: a retrospective cross-sectional study from Palestine. *Pesquisa Brasileira em Odontopediatria e Clínica Integrada* 2, 20, e5057.
- Arikan V, Ozgul BM, Oz FT. (2013). Prevalence and characteristics of supernumerary teeth in a child population from Central Anatolia -Turkey. *Oral Health and Dental Management*, 12(4), 269-272.

- Asaumi JI, Shibata Y, Yanagi Y, Hisatomi M, Matsuzaki H, Konouchi H, et al. (2004). Radiographic examination of mesiodens and their associated complications. *Dentomaxillofacial Radiology*, 33, 125-127.
- Ata-Ali F, Ata-Ali J, Peñarrocha-Oltra D, Peñarrocha-Diago M. (2014). Prevalence, etiology, diagnosis, treatment and complications of supernumerary teeth. *Journal of Clinical and Experimental Dentistry*, 6(4), e414-418.
- Bäckman B, Wahlin YB. (2001). Variations in number and morphology of permanent teeth in 7-year-old Swedish children. *International Journal of Paediatric Dentistry*, 11(1), 11-17.
- Brook AH, Griffin RC, Smith RN, Townsend GC, Kaur G, Davis GR, et al. (2009). Tooth size patterns in patients with hypodontia and supernumerary teeth. *Archive Oral Biology*, 54(Suppl 1), 63-70.
- Burhan AS, Nawaya FR, Arabi Katbi ME, Al-Jawabra AS. (2015). Prevalence of supernumerary teeth in a nonsyndromic Syrian sample. *Journal of the Egyptian Public Health Association*, 90(4), 146-149.
- Celikoglu M, Kamak H, Oktay H. (2010). Prevalence and characteristics of supernumerary teeth in a non-syndrome Turkish population: associated pathologies and proposed treatment. *Medicina Oral, Patología Oral Y Cirugía Bucal*, 15(4), e575-8.
- De OliveiraGomes C, Drummond SN, Jham BC, Abdo EN, Mesquita RA. (2008). A survey of 460 supernumerary teeth in Brazilian children and adolescents. *International Journal of Paediatric Dentistry*, 18,98-106.
- Díaz A, Orozco J, Fonseca M. (2009). Multiplehy perodontia: report of a case with 17 supernumerary teeth with nonsyndromic association. *Medicina Oral, Patología Oral Y Cirugía Bucal*, 14(5), E229-231.
- El-Halafawey RA, AbdEl-Gawad RY, Hanafy RMH. (2021). Prevalence of erupted supernumerary teeth and associated oral complications among a group of Egyptian children: a crosssectional study. *Egyptian Dentistry Journal*, 67(3),1753-1759.
- Esenlik E, Sayin MO, Atila AO, Ozen T, Altun C, Başak F. (2009). Supernumerary teeth in a Turkish population. *American Journal of Orthodontics and Dentofacial Orthopedic*, 136, 848-852.
- Fernandez-Montenegro P, Valmaseda-Castellon E, Berini Aytes L, Gay-Escoda C. (2006). Retrospective study of 145 supernumerary teeth. *Medicina Oral, Patología Oral Y Cirugía Bucal*,11, E339-E344.
- Ferrés-Padró E, Prats-Armengol J, Ferrés-Amat E. (2009). A descriptive study of 113 unerupted supernumerary teeth in 79 pediatric patients in Barcelona. *Medicina Oral, Patología Oral Y Cirugía Bucal*, 14(3), E146-E152.
- Garvey MT, Barry HJ, Blake M. (1999). Supernumerary teeth--an overview of classification, diagnosis and management. *Journal of the Canadian Dental Association*, 65, 612-616.
- Gupta S, Praveen Kumar PS. (2017). A study on prevalence, complications, and possible etiologic factors of supernumerary teeth in 6-12-year-old school children of Rohtak, India. *Indian Journal of Dental Sciences*, 9,141-147.
- Kasimoglu Y, Koruyucu M, Seymen F. (2020). Characteristics of non-syndromic supernumerary teeth in (a group of Turkish) children. *International Journal of Medical Investigation*, 9(1), 50-59.
- Laganà G, Venza N, Borzabadi-Farahani A, Fabi F, Danesi C, Cozza P. (2017). Dental anomalies: prevalence and associations between them in a largesample of non-orthodontic subjects, a cross-sectional study. *BMC Oral Health*, 17(1),62.
- Leco Berrocal MI, Martín Morales JF, Martínez González JM. (2007). An observational study of the frequency of supernumerary teeth in a population of 2000 patients. *Medicina Oral, Patología Oral Y Cirugía Bucal*, 12, E134-E138.
- Liu DG, Zhang WL, Zhang ZY, Wu YT, Ma XC. (2007). Three-dimensional evaluations of supernumerary teeth using cone-beam computed to

- mography for 487 cases. *Oral Surgery, Oral Medicine, Oral Pathology and Oral Radiology*, 103(3), 403-411.
- Menardía-Pejuan V, Berini-Aytés L, Gay-Escoda C. (2000). Supernumerary molars. A review of 53 cases. *Bulletin du Groupement International pour la Recherche Scientifique en Stomatologie Odontologie*, 42, 101-105.
- Rajab LD, Hamdan MA. (2002). Supernumerary teeth: review of the literature and a survey of 152 cases. *International Journal of Paediatric Dentistry*, 12(4), 244-254.
- Rao PV, Chidzonga MM. (2001). Supernumerary teeth: literature review. *Central African Journal of Medicine*, 47, 22-26.
- Salcido-García JF, Ledesma-Montes C, Hernández-Flores F, Pérez D, Garcés-Ortiz M. (2004). Frequency of supernumerary teeth in Mexican population. *Medicina Oral, Patología Oral Y Cirugía Bucal*, 9(5), 403-409.
- Scheiner MA, Sampson WJ. (1997). Supernumerary teeth: a review of the literature and four case reports. *Australian Dental Journal*, 42(3), 160-165.
- Shokri A, Poorolajal J, Khajeh S, Faramarzi F, Kahnemoui HM. (2014). Prevalence of dental anomalies among 7- to 35-year old people in Hamadan, Iran in 2012-2013 as observed using panoramic radiographs. *Imaging Science in Dentistry*, 44(1), 7-13.
- Singh VP, Sharma A, Sharma S. (2014). Supernumerary teeth in Nepalese children. *Scientific World Journal*, 2014, 215396.
- Syriac G, Joseph E, Rupesh S, Philip J, Cherian SA, Methew J. (2017). Prevalence characteristics, and complications of supernumerary teeth in non syndromic pediatric population of South India: A clinical and radiographic study. *Journal of Pharmacy and Bioallied Sciences*, 9(Suppl 1), 231-236.
- Vani NV, Saleh SM, Tubaigy FM, Idris AM. (2016). Prevalence of developmental dental anomalies among adult population of Jazan, Saudi Arabia. *Saudi Journal for Dental Research*, 7(1), 29-33.
- Yassin SM. (2016). Prevalence and distribution of selected dental anomalies among Saudi children in Abha, Saudi Arabia. *Journal of Clinical and Experimental Dentistry*, 8(5), e485-e490.
- Zakirulla M, Almoammar S, Alshehri ES, Alshehri MM, Alqahtani AM, Najmi SM, et al. (2019). Supernumerary teeth amongst Saudi children: A retrospective radiographic survey. *Medical Sciences*, 23(98), 571-576.
- Zilberman Y, Malron M, Shteyer A. (1992). Assessment of 100 children in Jerusalem with supernumerary teeth in the premaxillary region. *ASDC Journal Dentistry for Children*, 59, 44-47.